

ADVOKATNÆVNET

København, den 15. april 1996

J.nr. 41-209-94-73

dr

K E N D E L S E

Under denne sag har: klager _____, klaget over: indklagede _____

Klagen vedrører firmaets medvirken i samarbejdet "Inkassosamarbejde" og den af firmaet udbudte "No cure - no pay"-aftale.

Klagen blev indgivet ved skrivelse af 21/11 1994.

Sagens omstændigheder er følgende:

I efteråret 1994 etablerede 6 advokatfirmaer, herunder indklagede, "Inkasso-samarbejde". I den brochure "Inkassosamarbejde" har udarbejdet, anføres det bl.a.:

"De kan også vælge "no cure - no pay-metoden" som afregningsform for Deres incassosager.

"No cure - no pay" er en nyskabelse inden for den danske advokatstand og betyder, at inddriver vi ikke fordringen, får De ingen regning. Inddrives pengene, modtager de 60 % af det indbetalte beløb - fratrukket omkostninger.

Hvis De vælger denne afregningsform, er det Result, der afgør incassosagens forløb."

I en prisliste for "Inkassosamarbejde" anføres det bl.a.:

"NO CURE - NO PAY:

Ved no cure - no pay aftaler betales hverken omkostninger eller salærer af uerholdelige

fordringer. Såfremt sagens betaling resulterer i hel eller delvis betaling fra debitor, dækkes omkostninger forlods heraf. Af resterende beløb afregnes et mellem parterne nærmere aftalt beløb, sædvanligvis 60 % til kreditor. Procentsatsen kan efter nærmere aftale ændres i op- eller nedadgående retning, alt efter fordringens beskaffenhed og størrelse."

Klager har gjort gældende, at en sådan aftale er i strid med regler for god advokatskik, pkt. 3.3.1., idet vederlaget er en andel (40 %) af det udbytte, der måtte opnås ved gennemførelse af en sag.

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende, at der via salærtakstens afsnit III G er skabt udtrykkelig hjemmel for salæraftaler i overensstemmelse med det udbudte koncept.

"Regler for god advokatskik" indeholder bl.a. følgende:

3.3. Pactum de quota litis

3.3.1 En advokat må ikke indgå salæraftaler om vederlæggelse af en andel af det udbytte, der måtte opnås ved gennemførelse af en sag ("pactum de quota litis").

3.3.2 Pactum de quota litis omfatter ikke salærberegning i forhold til sagsgenstandens værdi i henhold til de gældende salærregler."

I Salærtakster for advokater hedder det i afsnit III G følgende:

"Særlige salæraftaler

Med erhvervsdrivende kan der indgås særlige aftaler om salærberegning. Sådanne aftaler kan f.eks. omfatte:

....

- ordninger, hvorefter kreditor på den ene side ikke skal betale salær, hvis fordringerne må afregnes som uerholdelige, men hvor advokaterne på den anden side kan beregne sig et større salær end det takstmæssige inkassosalær af beløb, der måtte blive indbetalt af debitorerne. ....

Disse regler finder ikke anvendelse på sager, der omfattes af salærtakstens afsnit I om procedure.

...."

Salærtakstens punkt III G blev vedtaget på det ordinære advokatmøde i 1993. Baggrunden for regelændringen er indeholdt i en redegørelse fra Advokatrådet om erhvervspolitikken trykt i bladet Advokaten juni 1993. Det anføres bl.a. deri:

"(Det er) Advokatrådets holdning, at der også må gennemføres ændringer i reglerne for god advokatskik og i de gældende salærbestemmelser for at sikre advokatstandens medlemmer mulighed for at drive inkassationsvirksomhed på lige vilkår med inkassobureauerne. .... Endvidere vil Advokatrådet - til forelæggelse på det ordinære advokatmøde - fremsætte forslag til ændring af salærtaksterne, således at det vil være muligt for advokater at gennemføre annoncering med hensyn til deres salærer og disses sammensætning på en sådan måde, at de er konkurrencedygtige i forhold til inkassobureauernes salærssystemer ....."

Kredsbestyrelsen for 9. advokatkreds har over for Advokatnævnet indstillet, at det udbudte incassokoncept - uanset den sproglige formulering af pkt. 3.3.1 i regler for god advokatskik - ikke er i strid med disse regler. Kredsbestyrelsen har særlig lagt vægt på baggrunden for ændringen af salærtakstens punkt III G.

I anledning af klagen har Advokatnævnet anmodet Advokatrådet om en udtalelse. Rådet har i skrivelse af 14/11 1995 bl.a. anført:

"I slutningen af 1992 afgav EP 7 (erhvervspolitisk udvalg) om inkasso betænkningen "Incassovirksomhed i Danmark" til Advokatrådet. Udvalgets overvejelser og forslag vedrørende "no cure - no pay" findes på side 20 - 22 og 33 i betænkningen.

Det fremgår heraf, at udvalget netop har været opmærksom på den mulige konflikt med RGA 3.3.1. ....

Hovedformålet med revisionen af inkassosalærtaksterne i 1993 var, som nævnt i bemærkningerne til forslaget, at styrke advokaternes konkurrencemæssige positioner i forhold til inkassobureauer. Det forudsattes i denne forbindelse, at advokater skal kunne tilbyde inkassoabonnementer, derunder "no cure - no pay"-ordninger i forbindelse med udenretlig inkasso.

Advokatrådet kan således tilslutte sig kredsbestyrelsens indstilling. Det bemærkes, at der ikke herved er taget stilling til den konkrete rimelighed af de priser, der er anført i brochuren fra *Inkassosamarbejde* eller dennes indhold i øvrigt."

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 14 medlemmer af dette.

Nævnet skal udtale:

Den udbudte aftale indebærer, at advokaten med klienten kan aftale vederlæggelse med en procentdel af det indbetalte beløb. Nævnet lægger til grund, at sådan aftale alene vedrører

incassosager, og at aftale udelukkende indgås med erhvervsdrivende klienter. Hvis en sådan aftale fører til et højere salær for advokatens arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt, kan salæret nedsættes, jfr. rpl. § 126, stk. 2.

Under henvisning hertil og til Advokatrådets udtalelse finder Advokatnævnet, at den pågældende betalingsform på det nævnte område ikke i sig selv er i strid med god advokatskik, jfr. rpl. § 126, stk. 1.

Advokatnævnet frifinder derfor *indklagede*.

Nævnet har ikke hermed taget stilling til de enkelte elementer i den udbudte aftale.

P.N.V.

Torben Melchior